

LAZDIJŲ RAJONO VEISIEJŲ SIGITO GEDOS GIMNAZIJA

51-asis tarptautinis jaunimo epistolinio rašinio konkursas

**„PARAŠYKITE LAIŠKĄ ĮTAKINGAM ASMENIUI APIE TAI, KODĖL IR KAIP
IMTIS VEIKSMŲ DĖL KLIMATO KAITOS“**

Gabrielė Stankevičiūtė (mot.), 5 klasė

Konsultavo mokytoja Edita Vaitkevičiūtė

618 žodžių

Veisiejai

2022

Gerbiamasis Volodymyrai Zelenski,

aš tik prieš keletą dienų sužinojau Jūsų vardą ir pavardę. Bet jeigu šiandien reikėtų įvardyti, kas gali sugrąžinti į žemę gaivų vėjo dvelksmą ir įtikinti žmones pakeisti savo požiūrį į nenuvaldomą pinigų ir garbės troškimą, nedvejodama pasakyčiau, kad Jūs. Jūs, kartu su visa Ukrainos tauta.

Niekada nesidomėjau politika, visada tėveliams sakydavau, jog perjungtų „Žinias“, nes tai pati nuobodžiausia laida, tačiau dabar po keletą kartų žiūriu Jūsų trumpus interviu ir tikiu kiekvienu išartu žodžiu.

O ar gali būti kitaip, kada Jums „nereikia pavėžėjimo paslaugų“, kada Jūsų žmonės nebėga nuo baisios nelaimės, o ryžtasi aukoti gyvybes, kad tik sugriautų tiltus, galinčius atvesti blogį į jų žemę, kada ne JAV, Rusija ar Kinija yra stipriausios valstybės pasaulyje, o užmiršta ir iki šiol neįvertina Ukraina. Kodėl ji? Todėl, kad ji turi atominius ginklus naikinančias priemones – karštai plakančias laisvas žmonių širdis.

Jumis tiki visas pasaulis, visi pasaulio lyderiai ploja Jums atsistoję, o Jūs, nelaukdamas aplodismentų pabaigos, kylate nuo kėdės ir einate tęsti darbo... Neįtikėtina, kad ginklas, atominės bombos, grasinimai, tūkstantinė armija yra niekis, kada į kovą su blogiu stojama tikėjimu ir vienybe. Tuomet paskui seka minios tokių pat ryžtingų ir nesitaikstančių su neteisybe ir žmonių abejingumu...

Ar bent įsivaizduojate, kad savo poelgiais ir drąsa Jūs atvėrėte bet kurios pasaulio valstybės duris Ukrainos pabėgėliams? Todėl manau, kad Jūsų žodžiai atvertų protus ir padėtų keisti požiūrį ir gelbstint pasaulį nuo klimato kaitos rykščių.

Žinau, kad kiekvienas Jūsų šalies vyras, keldamasis rytą iš lovos, pirmiausiai padėkoja už tai, kad turi jėgų iš jos pakilti ir meldžiasi, kad galėtų dienos pabaigoje į ją sugrįžti... Jie kovoja ne dėl turtų, ne dėl didesnio ploto, pilno naftos, ar geresnio valiutos kurso, o dėl to, kad galėtų savo vaikui parodyti jų kiemo sode išaugusią saulėgrąžą, plačiai atverti langines, kai vakare tyloje leisis saulė ...

Jūsų valstybė tapo pavyzdžiu, kaip reikia kovoti su negandomis – nelaukti kitų pagalbos, nesiginčyti tarpusavyje, bet kokiomis aplinkybėmis nenuleisti rankų, o eiti mažais žingsneliais pirmyn, t.y. daryti tiek, kiek tik gali: negali paimti ginklo - gamink Molotovo kokteilį, negali vairuoti tanko – filmuok video ir talpink internete, negali sutvarstyti žaizdos, tuomet skubėk į slėptuvę nuvesti senele ar vaiką... Tokia ukrainiečių kova! Didinga ir iki šiol pasauliui dar nematyta!

Taip turime kovoti ir mes! Kaip kovoja Ukraina! Nesvarbu, ar tai karas su Rusija ar su klimato kaitos negandomis!

Daryti tai, ką galime – plaukti medine valtimi, o ne motorine, juk malonumas vis tiek tas pats. Mamytei nuskinti vieną žibuoklę, o ne saują, juk ji taip pačiai džiaugsis ir šypsosis. Einant pasivaikščioti su tėčiu, reikėtų pasiimti maišelį ne tik pirkiniams, bet ir pakeliui pastebėtoms šiukšlėms. Perskaityti knygą ir ją padovanoti draugui, o ne tiesiog nutrenkti palėpės lentynoje... Atrodytų, jog tai ne kova su klimato kaita, o „išjuoka“, bet tik tol, kol tai darysiu tik aš viena. Bet jeigu tai darys ir mano draugas, ir mano klasė, ir mano mokykla, ir mano miestelio bendruomenė, ir mano šalis... Tuomet tai taps tokia pačia jėga, kokia tapo ir Ukraina – keičiančiu požiūriu ir visą pasaulį vienijančiu spinduliu.

Tad, Prezidente, tuomet, kada virš Jūsų šalies nustos skrieję bombos ir kartu su savo dukra Aleksandra bei sūnumi Kirilu namų kieme sodinsite kriaušę, o Jūsų žmona Olena virs gardžią vyšnių uogienę, priminkite pasauliui, kad blogis nugalimas ne direktyvomis, ne pasitarimais, o tikėjimu ir kiekvieno iš mūsų net ir menkiausiu indėliu, kurių visuma tampa triuškinančiu ginklu.

Ir tada mes turėsime galimybę pasakoti istoriją savo anūkams apie tai, kaip pasaulinės gamyklos niekaip pačios nesugebėjo sumažinti išmetamo dvideginio kiekio, kol to nepadarė jų darbuotojai – tiesiog neidami į darbą, tol, kol nebuvo pakeisti įrenginiai... Be to, suteiksime galimybę Ukrainos metro stotyje karo metu gimusiai mergaitei mėgautis švairiu upės vandenių ir šventas Kalėdas sutikti besimėtant sniego gniūžtėmis, o ne telkšant baloms...

Visi kartu. Visi dėl vieno tikslo.

Pagarbiai
Gabrielė Stankevičiūtė